

L'avi mariner

ANTONI PÀMIES

^{E^b}
Tinc un avi ^{C_m}
^{F_m} amb la barba ^{B^b7} blanca
^{E^b} i una pica ^{C_m} encesa
^{F_m} que tan sols fa ^{B^b7} fum,
que m'explica ^{E^b} contes ^{C_m}
^{F_m} de naus ^{B^b7} perdudes
^{E^b} enmig de les ones. ^{C_m}

^{F_m} Que estima ^{B^b7} sols els peixos, ^{E^b} aigües, ^{C_m}
doncs ha viscut sempre entre ^{B^b7} barques, ^{E^b} platges. ^{C_m}
^{F_m} i encara és ara un brau ^{B^b7} mariner. ^{E^b}

^{E^b} Quan ell deixa el port, ^{C_m} inflades ja les veles ^{F_m} ^{B^b7} ^{E^b}
^{C_m} per llançar-se a la mar, ^{F_m} ^{B^b7}
^{E^b} diu: adéu als peixos, no temeu ^{C_m} ^{F_m} ^{B^b7}
ja sabeu que jo no us faré pas mai cap mal. ^{E^b} ^{C_m} ^{F_m} ^{B^b7}

^{E^b} I si em seguiu podrem cantar ^{C_m} ^{F_m} ^{B^b7}
tot seguint el ritme de les ones del mar. ^{E^b} ^{C_m} ^{F_m} ^{B^b7}

(solo) ^{E^b} ^{C_m} ^{F_m} ^{B^b7} ^{E^b}